

WYKAZ WYMOGÓW PODSTAWOWYCH Z UWZGLĘDNIENIEM PRZEPISÓW KRAJOWYCH WDRAŻAJĄCYCH PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ,
W KTÓRYCH OKREŚLONO TE WYMOGI PODSTAWOWE

LP.	PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ	PRZEPISY KRAJOWE WDRAŻAJĄCE PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ	ZAKRES WYMOGU
SMR 1			
Poniższe wymogi obowiązują rolników na terenie całego kraju			
1.1	Art. 11 ust. 3 lit. e dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz. Urz. WE L 327 z 22.12.2000, str. 1, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 15 t. 5, str. 275), zwanej dalej „Ramową Dyrektywą Wodną”	Załącznik nr 11 Tabela nr 1 pkt 50 do Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły stanowiącego załącznik do rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 4 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły (Dz. U. z 2023 r. poz. 300) Załącznik nr 11 Tabela nr 1 pkt 50 do Planu gospodarowania wodami na obszarze	Obowiązek uzyskania pozwolenia wodnoprawnego na usługę wodną obejmującą pobór wód powierzchniowych lub wód podziemnych do nawadniania gruntów lub upraw, a także na potrzeby działalności rolniczej w rozumieniu art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 333), w ilości średniorocznie większej niż 5 m ³ na dobę

		dorzecza Odry stanowiącego załącznik do rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 16 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. z 2023 r. poz. 335) Załącznik nr 7 Tabela nr 1 pkt 50 do Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Dniestru stanowiącego załącznik do rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 18 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Dniestru (Dz. U. poz. 2740) Załącznik nr 8 Tabela nr 1 pkt 50 do Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Dunaju stanowiącego załącznik do rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 29 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Dunaju (Dz. U. z 2023 r. poz. 210)	
--	--	--	--

	Załącznik nr 7 Tabela nr 1 pkt 50 do Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Banówki stanowiącego załącznik do rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 10 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Banówki (Dz. U. z 2023 r. poz. 86) Załącznik nr 7 Tabela nr 1 pkt 50 do Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Łaby stanowiącego załącznik do rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 29 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Łaby (Dz. U. z 2023 r. poz. 189) Załącznik nr 9 Tabela nr 1 pkt 50 do Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Niemna stanowiącego załącznik do rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 2 grudnia 2022 r. w sprawie Planu	
--	--	--

		gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Niemna (Dz. U. z 2023 r. poz. 114) Załącznik nr 10 Tabela nr 1 pkt 50 do Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Pregoly stanowiącego załącznik do rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 29 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Pregoly (Dz. U. z 2023 r. poz. 207) Załącznik nr 7 Tabela nr 1 pkt 50 do Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Świeżej stanowiącego załącznik do rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 1 grudnia 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Świeżej (Dz. U. z 2023 r. poz. 206)	
1.2	Art. 11 ust. 3 lit. h Ramowej Dyrektywy Wodnej w odniesieniu do obowiązkowych wymogów dotyczących kontroli	Załącznik nr 11 Tabela nr 1 pkt 28 do Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły stanowiącego załącznik do	Obowiązek uzyskania pozwolenia wodnoprawnego na rolnicze wykorzystanie ścieków, jeżeli ich łączna ilość jest większa

	rozproszonych źródeł zanieczyszczeń fosforanami	rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 4 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły Załącznik nr 11 Tabela 1 pkt 28 do Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry stanowiącego załącznik do rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 16 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry Załącznik nr 7 Tabela nr 1 pkt 28 do Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Dniestru stanowiącego załącznik do rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 18 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Dniestru	niż 5 m ³ na dobę
--	---	---	------------------------------

		Załącznik nr 8 Tabela nr 1 pkt 28 do Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Dunaju stanowiącego załącznik do rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 29 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Dunaju Załącznik nr 7 Tabela nr 1 pkt 28 do Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Banówki stanowiącego załącznik do rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 10 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Banówki Załącznik nr 7 Tabela nr 1 pkt 28 do Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Łaby stanowiącego załącznik do rozporządzenia Ministra Infrastruktury	
--	--	--	--

		z dnia 29 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Łaby Załącznik nr 9 Tabela nr 1 pkt 28 do Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Niemna stanowiącego załącznik do rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 2 grudnia 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Niemna Załącznik nr 10 Tabela nr 1 pkt 28 do Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Pregoly stanowiącego załącznik do rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 29 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Pregoly Załącznik nr 7 Tabela nr 1 pkt 28 do Planu gospodarowania wodami na obszarze	
--	--	--	--

		dorzecza Świeżej stanowiącego załącznik do rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 1 grudnia 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Świeżej	
SMR 2			
Poniższe wymogi obowiązują rolników, którzy prowadzą produkcję rolną, w tym działy specjalne produkcji rolnej, oraz działalność, w ramach której są przechowywane nawozy naturalne w rozumieniu art. 16 pkt 30b ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2022 r. poz. 2625, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą Prawo wodne”, lub stosowane nawozy w rozumieniu art. 16 pkt 30a ustawy Prawo wodne			
2.1	Art. 5 dyrektywy Rady 91/676/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. dotyczącej ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego (Dz. Urz. WE L 375 z 31.12.1991, str. 1, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 2, str. 68), zwanej dalej „dyrektywą Rady 91/676/EWG”	Rozdział 1.2.1 ust. 1 Programu działań mających na celu zmniejszenie zanieczyszczenia wód azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych oraz zapobieganie dalszemu zanieczyszczeniu, zwanego dalej „programem działań”, stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 stycznia 2023 r. w sprawie przyjęcia „Programu działań mających na celu zmniejszenie zanieczyszczenia wód azotanami	Nie wolno stosować nawozów na glebach zamarzniętych (z wyjątkiem gleby, która rozmarza co najmniej powierzchniowo w ciągu dnia) lub na glebach zalanych wodą lub nasyconych wodą, lub pokrytych śniegiem

		pochodzącymi ze źródeł rolniczych oraz zapobieganie dalszemu zanieczyszczeniu” (Dz. U. poz. 244)	
2.2	Art. 5 dyrektywy Rady 91/676/EWG	Rozdział 1.2.2 ust. 1–4 i rozdział 1.2.3 ust. 1–3 programu działań	Nie wolno stosować nawozów na gruntach rolnych w pobliżu wód powierzchniowych w odległościach określonych w rozdziale 1.2.2 ust. 1–4 i w rozdziale 1.2.3 ust. 1–3 programu działań
2.3	Art. 5 dyrektywy Rady 91/676/EWG	Rozdział 1.2.2 ust. 5 programu działań	Nie wolno myć rozsiewaczy nawozów i sprzętu do aplikacji nawozów oraz rozlewać wody z ich mycia w odległości mniejszej niż 25 m od brzegu: 1) zbiorników wodnych, jezior, cieków naturalnych, rowów, kanałów oraz ujęć wody, jeżeli nie ustanowiono strefy ochronnej na podstawie przepisów ustawy Prawo wodne, oraz 2) obszarów morskiego pasa nadbrzeżnego
2.4	Art. 5 dyrektywy Rady 91/676/EWG	Rozdział 1.2.3 ust. 4 pkt 1 programu działań	Rolnik, stosując nawozy azotowe mineralne na gruntach położonych na terenie o dużym

			nachyleniu, jest obowiązany do rozdzielania dawek tych nawozów, tak aby poszczególne dawki nie przekraczały 100 kg N/ha, z wyjątkiem części terenu o dużym nachyleniu określonym w rozdziale 1.2.3 ust. 1–3 programu działań
2.5	Art. 5 dyrektywy Rady 91/676/EWG	Rozdział 1.2.3 ust. 4 pkt 2 programu działań	Rolnik, stosując nawozy na gruntach ornych położonych na terenie o dużym nachyleniu, jest obowiązany do dokonania ich bezpośredniej aplikacji do gleby lub przyorania, lub wymieszania z glebą, a w okresie wegetacyjnym roślin uprawnych – do stosowania ich przy największym zapotrzebowaniu roślin na azot, z wyjątkiem części terenu o dużym nachyleniu określonym w rozdziale 1.2.3 ust. 1–3 programu działań; przyorania lub wymieszania z glebą dokonuje się w ciągu 4 godzin od zastosowania nawozu naturalnego, jednak nie później niż następnego dnia po jego zastosowaniu

2.6	Art. 5 dyrektywy Rady 91/676/EWG	Rozdział 1.2.3 ust. 4 pkt 3 programu działań	Rolnik, uprawiając działkę rolną położoną na terenie o dużym nachyleniu, jest obowiązany do jej uprawiania w kierunku poprzecznym do nachylenia stoku, stosując odkładanie skiby w górę stoku, o ile pozwala na to wielkość i usytuowanie tej działki rolnej, lub przy zastosowaniu konserwujących systemów uprawy zapobiegających wymywaniu, takich jak uprawa uproszczona, uprawa uproszczona pasowa lub uprawa zerowa, z wyjątkiem części terenu o dużym nachyleniu określonym w rozdziale 1.2.3 ust. 1–3 programu działań; wymóg ten nie dotyczy działki rolnej mniejszej niż 1 ha, na której stosuje się uproszczony system uprawy
2.7	Art. 5 dyrektywy Rady 91/676/EWG	Rozdział 1.2.3 ust. 5 programu działań	Nie wolno przechowywać nawozów na terenie o dużym nachyleniu w odległości 25 m od linii brzegu wód powierzchniowych, morskiego pasa nadbrzeżnego i ujść wód, jeżeli nie ustanowiono strefy ochronnej na podstawie przepisów ustawy Prawo wodne

2.8	Art. 5 dyrektywy Rady 91/676/EWG	Rozdział 1.3 programu działań	Rolnik jest obowiązany do stosowania nawozów na gruntach rolnych, w tym komunalnych osadów ściekowych oraz ścieków przeznaczonych do rolniczego wykorzystania, w terminach określonych w rozdziale 1.3 programu działań
2.9	Art. 5 dyrektywy Rady 91/676/EWG	Rozdział 1.3 ust. 8 oraz rozdział 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 4 programu działań	Rolnik, który zakłada uprawy jesienią po późno zbieranych przedplonach, buraku cukrowym, kukurydzy lub późnych warzywach i zastosował nawozy w innym terminie niż określony w tabeli 2 w programie działań, jest obowiązany do przechowywania dokumentów wskazujących termin zbioru, datę stosowania nawozu, zastosowane nawozy i ich dawkę oraz termin siewu jesiennej uprawy – przez okres 3 lat od dnia zakończenia nawożenia wykonanego na podstawie posiadanego planu nawożenia azotem albo obliczeń maksymalnych dawek azotu

2.10	Art. 5 dyrektywy Rady 91/676/EWG	Rozdział 1.3 ust. 8 programu działań	Rolnik, o którym mowa w lp. 2.9, jest obowiązany do posiadania dokumentów wskazujących termin zbioru, datę stosowania nawozu, zastosowane nawozy i ich dawkę oraz termin siewu jesiennej uprawy
2.11	Art. 5 dyrektywy Rady 91/676/EWG	Rozdział 1.3 ust. 8 programu działań	Rolnik, o którym mowa w lp. 2.9, stosując wieloskładnikowe nawozy mineralne dla zakładanych upraw, o których mowa w lp. 2.9, nie może przekroczyć dawki 30 kg N/ha
2.12	Art. 5 dyrektywy Rady 91/676/EWG	Rozdział 1.4 ust. 1 i 2 programu działań	Rolnik jest obowiązany do przechowywania nawozów naturalnych płynnych i nawozów naturalnych stałych w bezpieczny dla środowiska sposób, zapobiegający przedostawaniu się odcieków do wód i gruntu przez zapewnienie powierzchni nieprzepuszczalnych miejsc do przechowywania nawozów naturalnych stałych oraz pojemności przykrytych, w szczególności osłoną elastyczną lub osłoną pływającą, zbiorników na nawozy naturalne płynne, które powinny posiadać szczelne dno i ściany

2.13	Art. 5 dyrektywy Rady 91/676/EWG	Rozdział 1.4 ust. 2, 4–6 i 13 programu działań	Rolnik prowadzący chów lub hodowlę zwierząt gospodarskich w liczbie mniejszej lub równej 210 dużych jednostek przeliczeniowych (DJP) jest obowiązany, w terminie od dnia 1 stycznia 2025 r., do zapewnienia odpowiedniej powierzchni lub pojemności posiadanych miejsc do przechowywania nawozów naturalnych, która umożliwi przechowywanie co najmniej 6-miesięcznej produkcji nawozów naturalnych płynnych lub co najmniej 5-miesięcznej produkcji nawozów naturalnych stałych, w okresach, w których te nawozy nie są wykorzystywane rolniczo; w przypadku gdy wytworzone w gospodarstwie rolnym nawozy naturalne podlegają procesom technologicznym przetwarzania lub przekazaniu, wymagana pojemność zbiorników oraz powierzchnia miejsc do przechowywania nawozów naturalnych może ulec stosownemu zmniejszeniu
------	----------------------------------	--	---

2.14	Art. 5 dyrektywy Rady 91/676/EWG	Rozdział 1.4 ust. 12 programu działań	Rolnik przyjmujący nawozy naturalne w chwili ich przyjmowania powinien posiadać odpowiednią powierzchnię lub pojemność posiadanych miejsc do ich przechowywania w sposób bezpieczny dla środowiska lub zgodnie z warunkami określonymi w rozdziale 1.4 ust. 7 programu działań, jeżeli nawozy te nie zostały zastosowane bezpośrednio po przywiezieniu
2.15	Art. 5 dyrektywy Rady 91/676/EWG	Rozdział 1.4 ust. 3 programu działań	W przypadku utrzymywania zwierząt gospodarskich na głębokiej ściółce obornik jest przechowywany w budynku inwentarskim o nieprzepuszczalnym podłożu
2.16	Art. 5 dyrektywy Rady 91/676/EWG	Rozdział 1.4 ust. 7 programu działań	Zabrania się przechowywania obornika bezpośrednio na gruntach rolnych przez okres dłuższy niż 6 miesięcy od dnia utworzenia każdej z przyzm
2.17	Art. 5 dyrektywy Rady 91/676/EWG	Rozdział 1.4 ust. 7 pkt 1 programu działań	W przypadku czasowego, jednak nie dłuższego niż przez okres 6 miesięcy od dnia utworzenia każdej z przyzm, przechowywania

			obornika bezpośrednio na gruntach rolnych, zwanego dalej „czasowym przechowywaniem obornika”, rolnik jest obowiązany do zlokalizowania przyzmy poza zagłębieniami terenu, na możliwie płaskim terenie, o dopuszczalnym spadku do 3%, w miejscu niepiaszczystym i niepodmokłym, w odległości większej niż 25 m od linii brzegu wód powierzchniowych, morskiego pasa nadbrzeżnego i ujęć wód, jeżeli nie ustanowiono strefy ochronnej na podstawie przepisów ustawy Prawo wodne
2.18	Art. 5 dyrektywy Rady 91/676/EWG	Rozdział 1.4 ust. 7 pkt 2 programu działań	W przypadku czasowego przechowywania obornika rolnik jest obowiązany do przechowywania mapy lub szkicu działki, na których zaznaczona jest lokalizacja przyzmy z obornikiem składowanym bezpośrednio na gruncie oraz data jej złożenia, przez okres 3 lat od dnia zakończenia przechowywania obornika

2.19	Art. 5 dyrektywy Rady 91/676/EWG	Rozdział 1.4 ust. 7 pkt 3 programu działań	W przypadku czasowego przechowywania obornika obornik na pryzmie można ponownie przechowywać w tym samym miejscu po upływie 3 lat od dnia zakończenia uprzedniego przechowywania obornika
2.20	Art. 5 dyrektywy Rady 91/676/EWG	Rozdział 1.4 ust. 8 programu działań	Nie wolno przechowywać pomiotu ptasiego bezpośrednio na gruncie
2.21	Art. 5 dyrektywy Rady 91/676/EWG	Rozdział 1.4 ust. 9 programu działań	Nie wolno przechowywać kiszzonek bezpośrednio na gruncie, a rolnik jest obowiązany do ich przechowywania w szczególności w silosach, rękawach foliowych, na płytach lub na podkładzie z folii, sieczki, słomy lub innego materiału, który pochłania odcieki, oraz pod przykryciem foliowym
2.22	Art. 5 dyrektywy Rady 91/676/EWG	Rozdział 1.4 ust. 10 i 11 programu działań	Nie wolno przechowywać nawozów naturalnych oraz kiszzonek w odległości mniejszej niż 25 m od: 1) studni lub ujęć wody, jeżeli nie ustanowiono strefy ochronnej na podstawie przepisów ustawy Prawo wodne,

			2) linii brzegu wód powierzchniowych oraz morskiego pasa nadbrzeżnego – z wyjątkiem zbiorników na nawozy naturalne płynne, miejsc do przechowywania nawozów naturalnych stałych oraz miejsc do przechowywania kiszzonek, co do których przed dniem 27 lipca 2018 r. dokonano zgłoszenia zamiaru budowy lub wykonania robót budowlanych lub zostało wydane pozwolenie na budowę
2.23	Art. 5 dyrektywy Rady 91/676/EWG	Rozdział 1.4 ust. 14 programu działań	Podmioty prowadzące chów lub hodowlę zwierząt gospodarskich w liczbie mniejszej lub równej 210 DJP są obowiązane, aby zbiornik na nawozy naturalne płynne posiadał możliwość gromadzenia co najmniej 4-miesięcznej produkcji tego nawozu, z tym że wymóg ma zastosowanie do dnia 31 grudnia 2024 r.
2.24	Art. 5 dyrektywy Rady 91/676/EWG	Rozdział 1.4 ust. 15 programu działań	Nie wolno utrzymywać zwierząt futerkowych w klatkach i bateriach klatek z ażurową podłogą bez zabezpieczenia gruntu

			znajdującego się pod nimi, które należy wykonać ze szczelnej i litej, odpornej na mechaniczne uszkodzenia powierzchni, ukształtowanej w sposób zabezpieczający przedostawanie się odcieku do wód lub gruntu, z wyjątkiem utrzymywania tych zwierząt w systemie pastwiskowym z regularną zmianą zadarnionych kwater
2.25	Art. 5 dyrektywy Rady 91/676/EWG	Rozdział 1.4 ust. 16 programu działań	Nie wolno mieszać i wspólnie przechowywać odchodów zwierząt futerkowych mięsożernych z odpadami pochodzącymi z przygotowania paszy dla tych zwierząt
2.26	Art. 5 dyrektywy Rady 91/676/EWG	Rozdział 1.4 ust. 18 programu działań	Komunalne osady ściekowe do czasu ich zastosowania na gruncie, zgodnie z warunkami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 96 ust. 13 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2022 r. poz. 699, z późn. zm.), są przechowywane w sposób zabezpieczający przed zanieczyszczeniem

			gruntu oraz wód z uwzględnieniem zakazów, o których mowa w art. 96 ust. 12 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach
2.27	Art. 5 dyrektywy Rady 91/676/EWG	Rozdział 1.4 ust. 19 programu działań	Ścieki przeznaczone do rolniczego wykorzystania przechowuje się w sposób zabezpieczający przed zanieczyszczeniem gruntu oraz wód, zgodnie z wymogami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 99 ust. 1 ustawy Prawo wodne
2.28	Art. 5 dyrektywy Rady 91/676/EWG	Art. 105 ust. 1 ustawy Prawo wodne oraz rozdział 1.5 ust. 1 pkt 2 programu działań	Roczna dawka nawozów naturalnych wykorzystywanych rolniczo zawiera nie więcej niż 170 kg azotu w czystym składniku na 1 ha użytków rolnych
2.29	Art. 5 dyrektywy Rady 91/676/EWG	Rozdział 1.5 ust. 4 programu działań	W przypadku zbywania nawozów naturalnych rolnik zbywający te nawozy jest obowiązany do: 1) obliczenia ilości nawozów naturalnych: a) wytwarzanych w gospodarstwie rolnym, b) przeznaczonych do zbycia; 2) obliczenia ilości azotu w nawozach wymienionych w pkt 1;

			3) zapisania informacji z pkt 1 i 2 w umowie sporządzonej zgodnie z art. 3 ustawy z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. z 2021 r. poz. 76, z późn. zm.)
2.30	Art. 5 dyrektywy Rady 91/676/EWG	Art. 105a ust. 1–3 oraz art. 105c ustawy Prawo wodne oraz rozdział 1.5 ust. 5 i 7–9 programu działań ¹⁾	Rolnik, który: 1) prowadzi chów lub hodowlę drobiu powyżej 40 000 stanowisk lub chów lub hodowlę świń powyżej 2000 stanowisk dla świń o wadze ponad 30 kg lub 750 stanowisk dla macior lub 2) posiada gospodarstwo rolne o powierzchni powyżej 100 ha użytków rolnych, lub 3) uprawia uprawy intensywne, których lista została określona w załączniku nr 7 do programu działań, na gruntach ornych na powierzchni powyżej 50 ha, lub 4) utrzymuje obsadę większą niż 60 DJP według stanu średniorocznego, lub 5) nabył nawóz naturalny lub produkt pofermentacyjny do bezpośredniego

		rolniczego wykorzystania w celu nawożenia lub poprawy właściwości gleby od rolnika, który prowadzi chów lub hodowlę drobiu powyżej 40 000 stanowisk lub chów lub hodowlę świń powyżej 2000 stanowisk dla świń o wadze ponad 30 kg lub 750 stanowisk dla macior, lub od podmiotu importującego nawóz naturalny lub produkt pofermentacyjny z terytoriów państw trzecich – jest obowiązany do posiadania planu nawożenia azotem. Plan ten, w przypadku wyżej wymienionych rolników lub pozostałych, którzy opracują go dobrowolnie, jest opracowany zgodnie ze zbiorem zaleceń dobrej praktyki rolniczej, na podstawie składu chemicznego nawozów oraz potrzeb pokarmowych roślin i zasobności gleb, uwzględniających stosowane odpady i nawozy. Plan ten zawiera rozplanowanie stosowania nawozów na poszczególnych działkach rolnych w gospodarstwie rolnym,
--	--	---

			z uwzględnieniem potrzeb pokarmowych roślin w warunkach danego siedliska, oraz jest opracowany w terminie pozwalającym na prawidłowe i bezpieczne stosowanie nawozów (nie później niż do dnia rozpoczęcia stosowania nawozów)
2.31	(uchylona)		
2.32	(uchylona)		

2.33	Art. 5 dyrektywy Rady 91/676/EWG	Art. 105a ust. 8 oraz art. 105c ustawy Prawo wodne	Rolnik, który jest obowiązany do opracowania planu nawożenia azotem lub opracował go dobrowolnie, nie może stosować wyższych dawek nawozów niż wynikające z tego planu
2.34	Art. 5 dyrektywy Rady 91/676/EWG	Art. 105c ustawy Prawo wodne oraz rozdział 1.5 ust. 5 i 10 programu działań ¹⁾	Rolnik, którego nie dotyczy obowiązek opracowania planu nawożenia azotem lub nie opracował go dobrowolnie, stosuje nawozy w dawkach nieprzekraczających maksymalnych ilości azotu działającego ze wszystkich źródeł określonych w tabeli 14 załącznika nr 9 do

			programu działań, dla upraw w plonie głównym, dla plonów uzyskiwanych w warunkach uregulowanego odczynu gleby, zbilansowanego nawożenia azotem, fosforem i potasem (NPK) i stosowania integrowanej ochrony roślin
2.35	Art. 5 dyrektywy Rady 91/676/EWG	Art. 105a ust. 4 i 5 ustawy Prawo wodne i rozdział 2 ust. 1 pkt 1 i ust. 4 programu działań ²⁾	Rolnik, który: 1) prowadzi chów lub hodowlę drobiu powyżej 40 000 stanowisk lub chów lub hodowlę świń powyżej 2000 stanowisk dla świń o wadze ponad 30 kg lub 750 stanowisk dla macior lub 2) posiada gospodarstwo rolne o powierzchni powyżej 100 ha użytków rolnych, lub 3) uprawia uprawy intensywne, których lista została określona w załączniku nr 7 do programu działań, na gruntach ornych na powierzchni powyżej 50 ha, lub 4) utrzymuje obsadę większą niż 60 DJP według stanu średniorocznego, lub 5) zbył nawozy naturalne do bezpośredniego rolniczego wykorzystania, lub

			6) nabył nawóz naturalny od rolnika, o którym mowa w pkt 1–5, lub produkt pofermentacyjny od rolnika, o którym mowa w pkt 1–4 – jest obowiązany do przechowywania umowy, na podstawie której nawozy naturalne lub produkty pofermentacyjne mogą być zbywane, w tym przekazane, przez okres 3 lat od dnia jej wygaśnięcia
2.36	Art. 5 dyrektywy Rady 91/676/EWG	Rozdział 2 ust. 2 pkt 1 programu działań ²⁾	Rolnik, który nie posiada planu nawożenia azotem oraz gospodaruje na powierzchni większej lub równej 10 ha użytków rolnych lub utrzymuje zwierzęta gospodarskie w liczbie większej lub równej 10 DJP według stanu średniorocznego, jest obowiązany do posiadania obliczeń maksymalnych dawek azotu – obliczone z uwzględnieniem azotu wprowadzonego do gleby z komunalnych osadów ściekowych lub ścieków przeznaczonych do rolniczego wykorzystania

2.37	Art. 5 dyrektywy Rady 91/676/EWG	Rozdział 2 ust. 2 pkt 2 i ust. 3 programu działań ²⁾	Rolnik, który gospodaruje na powierzchni większej lub równej 10 ha użytków rolnych lub utrzymuje zwierzęta gospodarskie w liczbie większej lub równej 10 DJP według stanu średniorocznego, jest obowiązany do prowadzenia – w postaci papierowej, w formie zapisów własnych, arkuszy, dzienników lub książki nawozowej, lub w postaci elektronicznej – ewidencji zabiegów agrotechnicznych związanych z nawożeniem azotem zawierającej informacje o: 1) dacie zastosowania nawozu; 2) rodzaju uprawy i powierzchni uprawy, na której został zastosowany nawóz; 3) rodzaju zastosowanego nawozu; 4) zastosowanej dawce nawozu; 5) terminie przyorania nawozu naturalnego, w przypadku zastosowania tego nawozu na terenie o dużym nachyleniu
------	----------------------------------	---	--

2.38	Art. 5 dyrektywy Rady 91/676/EWG	Rozdział 2 ust. 2 pkt 2 i ust. 4 programu działań ²⁾	Rolnik, który gospodaruje na powierzchni większej lub równej 10 ha użytków rolnych lub utrzymuje zwierzęta gospodarskie w liczbie większej lub równej 10 DJP według stanu średniorocznego, jest obowiązany do przechowywania ewidencji zabiegów, o której mowa w lp. 2.37, przez okres 3 lat. Wzór ewidencji zabiegów agrotechnicznych związanych z nawożeniem azotem jest określony w tabeli 15 stanowiącej załącznik nr 10 do programu działań
2.39	Art. 5 dyrektywy Rady 91/676/EWG	Art. 105a ust. 9 oraz art. 105c ust. 2 ustawy Prawo wodne oraz rozdział 2 ust. 2 pkt 3 programu działań ²⁾	Rolnik, który gospodaruje na powierzchni większej lub równej 10 ha użytków rolnych lub utrzymuje zwierzęta gospodarskie w liczbie większej lub równej 10 DJP według stanu średniorocznego, jest obowiązany do przechowywania planu nawożenia azotem albo obliczeń maksymalnych dawek azotu przez okres 3 lat od dnia zakończenia nawożenia wykonanego na podstawie posiadanego planu nawożenia azotem albo obliczeń maksymalnych dawek azotu

SMR 3			
Poniższy wymóg obowiązuje rolników, których gospodarstwa rolne lub ich część są położone na obszarze Natura 2000. W przypadku gdy na obszarze Natura 2000 jest położona część gospodarstwa rolnego, wymóg obowiązuje w stosunku do tej części			
3.1	Art. 3 ust. 1 i ust. 2 lit. b oraz art. 4 ust. 1, 2 i 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz. Urz. UE L 20 z 26.01.2010, str. 7, z późn. zm.), zwanej dalej „dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE”	Art. 28 ust. 5 oraz art. 29 ust. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2022 r. poz. 916, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o ochronie przyrody”	Przestrzega się wymagań obligatoryjnych wynikających z planów zadań ochronnych sporządzonych na podstawie art. 28 ust. 5 ustawy o ochronie przyrody albo planów ochrony sporządzonych na podstawie art. 29 ust. 3 ustawy o ochronie przyrody w zakresie dotyczącym gatunków ptaków wymienionych w załączniku nr 2 do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków (Dz. U. poz. 133, z późn. zm.), które spełniają kryteria określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do

			uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 (Dz. U. z 2014 r. poz. 1713), zwanym dalej „rozporządzeniem w sprawie siedlisk przyrodniczych”
Poniższy wymóg obowiązuje rolników, którzy realizują działania lub przedsięwzięcia mogące znacząco lub znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000 lub na obszar Natura 2000 w rozumieniu ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r. poz. 1029, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o udostępnianiu informacji”			
3.2	Art. 4 ust. 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE	Art. 33 ustawy o ochronie przyrody, w związku z art. 59 ustawy o udostępnianiu informacji i art. 34 ustawy o ochronie przyrody	Zabrania się podejmowania działań mogących, osobno lub w połączeniu z innymi działaniami, znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000. Powyższy zakaz nie dotyczy rolnika, który realizuje działanie po uzyskaniu zezwolenia, o którym mowa w art. 34 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody. Przedsięwzięcia, które mogą znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, o których mowa w art. 33 ust. 3 ustawy o ochronie przyrody, mogą być realizowane, jeżeli:

			1) została wydana decyzja, o której mowa w art. 71 lub 72 ust. 1 pkt 1, 3, 6, 8 i 9 ustawy o udostępnianiu informacji, albo 2) po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 została wydana decyzja, o której mowa w art. 96 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji
Poniższe wymogi obowiązują rolników na terenie całego kraju			
3.3	Art. 3 ust. 1 i ust. 2 lit. b dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE	§ 6 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2022 r. poz. 2380), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt”	Przestrzega się zakazu niszczenia siedlisk i ostoi, będących obszarem rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji lub żerowania ptaków objętych ochroną na podstawie przepisów § 2 i § 3 rozporządzenia w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt i wymienionych w załącznikach nr 1 i 2 do tego rozporządzenia
3.4	Art. 3 ust. 1 i ust. 2 lit. b dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE	Art. 60 ust. 6 pkt 2–4 ustawy o ochronie przyrody	W strefach ochrony ostoi, miejsc rozrodu i regularnego przebywania ptaków wymienionych w załączniku nr 4 do rozporządzenia w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt zabrania się:

			1) wycinania drzew lub krzewów; 2) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli nie jest to związane z potrzebą ochrony poszczególnych gatunków; 3) wznoszenia obiektów, urządzeń i instalacji. Powyższy zakaz nie dotyczy rolnika, który posiada, wydane na podstawie art. 60 ust. 7 ustawy o ochronie przyrody, zezwolenie regionalnego dyrektora ochrony środowiska
SMR 4			
Poniższy wymóg obowiązuje rolników, których gospodarstwo rolne lub jego część są położone na obszarze Natura 2000. W przypadku gdy na obszarze Natura 2000 jest położona część gospodarstwa rolnego, wymóg obowiązuje w stosunku do tej części			
4.1	Art. 6 ust. 1 i 2 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. Urz. WE L 206 z 22.07.1992, str. 7, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 2, str. 102), zwanej dalej „dyrektywą Rady 92/43/EWG”	Art. 28 ust. 5 oraz art. 29 ust. 3 ustawy o ochronie przyrody	Przestrzega się wymagań obligatoryjnych wynikających z planów zadań ochronnych sporządzonych na podstawie art. 28 ust. 5 ustawy o ochronie przyrody albo planów ochrony sporządzonych na podstawie art. 29 ust. 3 ustawy o ochronie przyrody w zakresie dotyczącym typów siedlisk przyrodniczych, gatunków zwierząt oraz gatunków roślin,

			wymienionych w załącznikach nr 1–3 do rozporządzenia w sprawie siedlisk przyrodniczych
SMR 5			
Poniższe wymogi obowiązują rolników na terenie całego kraju			
5.1	Art. 14 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. WE L 31 z 01.02.2002, str. 1, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 463), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 178/2002”		Nie wolno wprowadzać na rynek żywności, która jest szkodliwa dla zdrowia lub nie nadaje się do spożycia przez ludzi
5.2	Art. 15 rozporządzenia nr 178/2002		Nie wolno wprowadzać na rynek paszy niebezpiecznej dla zwierząt i stosować jej w żywieniu zwierząt

5.3	Art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002 w związku z art. 4 ust. 1 oraz załącznikiem I część A pkt II ppkt 4 lit. g oraz ppkt 5 lit. f do rozporządzenia (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 34, str. 319), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 852/2004”		Rolnik jest obowiązany, jeżeli hoduje, zbiera lub poluje na zwierzęta lub wytwarza produkty podstawowe pochodzenia zwierzęcego lub jeżeli produkuje lub zbiera produkty roślinne, do postępowania z odpadami i substancjami niebezpiecznymi w taki sposób, aby uniemożliwić zanieczyszczenie produktów pochodzenia zwierzęcego lub produktów roślinnych
5.4	Art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002 w związku z art. 4 ust. 1 oraz załącznikiem I część A pkt II ppkt 4 lit. h do rozporządzenia nr 852/2004		Rolnik jest obowiązany, jeżeli hoduje, zbiera lub poluje na zwierzęta lub wytwarza produkty podstawowe pochodzenia zwierzęcego, do zapobiegania występowaniu i rozprzestrzenianiu się chorób zakaźnych przenoszonych na ludzi wraz z żywnością pochodzenia zwierzęcego, w tym poprzez zgłaszanie podejrzenia takich chorób właściwym organom i podejmowanie środków ostrożności przy przyjmowaniu nowych zwierząt

5.5	Art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002 w związku z załącznikiem I część A pkt II ppkt 4 lit. j oraz ppkt 5 lit. h do rozporządzenia nr 852/2004		Rolnik jest obowiązany do stosowania: 1) dodatków do pasz zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt (Dz. Urz. UE L 268 z 18.10.2003, str. 29 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 40, str. 238) oraz ustawą z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (Dz. U. z 2021 r. poz. 278, z późn. zm.), w tym w szczególności ze wskazaniami zamieszczonymi na opakowaniu lub etykiecie dołączonej do tego opakowania; 2) produktów leczniczych weterynaryjnych zgodnie z zaleceniami lekarza weterynarii; 3) środków ochrony roślin i produktów biobójczych zgodnie z oznakowaniem lub etykietą
-----	---	--	--

5.6	Art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002 w związku z załącznikiem I część A pkt III ppkt 8 lit. a, b, d, e oraz ppkt 9 lit. a i c do rozporządzenia nr 852/2004		Rolnik jest obowiązany do posiadania dokumentacji dotyczącej: 1) wszelkich odpowiednich sprawozdań (raportów) na temat przeprowadzonych kontroli zwierząt lub produktów pochodzenia zwierzęcego; 2) rodzaju i pochodzenia paszy podawanej zwierzętom; 3) produktów leczniczych weterynaryjnych lub innych produktów leczniczych podawanych zwierzętom oraz dat ich podawania i okresów karencji; 4) wyników analiz próbek pobranych z roślin lub od zwierząt lub innych próbek pobranych dla celów diagnostycznych, istotnych ze względu na zdrowie ludzi; 5) stosowania środków ochrony roślin i produktów biobójczych
-----	---	--	--

5.7	Art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002 w związku z załącznikiem I część A pkt II ppkt 6 do rozporządzenia nr 852/2004		Rolnik jest obowiązany do podejmowania odpowiednich czynności zaradczych określonych w zaleceniach pokontrolnych, wynikających z przeprowadzonych kontroli urzędowych
5.8	Art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002 w związku z art. 3 ust. 1 oraz załącznikiem III sekcja IX rozdział 1 część I pkt 1 lit. b–e oraz pkt 24 do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 55, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 14), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 853/2004”		Rolnik jest obowiązany zapewnić, żeby surowe mleko lub siara pochodziły od zwierząt, które spełniają wymagania określone w załączniku III sekcji IX rozdziale 1 część I pkt 1 lit. b–e oraz pkt 2 do rozporządzenia nr 853/2004, z uwzględnieniem odstępstw i zakazów, o których mowa w załączniku III sekcji IX rozdziale 1 część I pkt 3 i 4 do rozporządzenia nr 853/2004
5.9	Art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002 w związku z załącznikiem III sekcja IX rozdział 1 część I pkt 5 do rozporządzenia nr 853/2004		Rolnik jest obowiązany do odizolowania zwierząt zakażonych lub podejrzanych o zakażenie którąkolwiek z chorób, o których mowa w załączniku III sekcji IX rozdziale 1

			części I pkt 1 i 2 do rozporządzenia nr 853/2004, w celu uniknięcia negatywnego wpływu na surowe mleko lub siarę pozyskiwane od zwierząt zdrowych
5.10	Art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002 w związku z załącznikiem III sekcja IX rozdział 1 część II pkt A, pkt B ppkt 1 lit. a i d oraz ppkt 2 i 4 do rozporządzenia nr 853/2004		Rolnik jest obowiązany do przestrzegania w gospodarstwie, w którym są produkowane surowe mleko lub siara z przeznaczeniem do wprowadzenia na rynek, warunków, które dotyczą: 1) pomieszczeń i wyposażenia, o których mowa w załączniku III sekcji IX rozdziale 1 części II pkt A do rozporządzenia nr 853/2004; 2) higieny podczas udoju, przechowywania i transportu, o których mowa w załączniku III sekcji IX rozdziale I części II pkt B ppkt 1 lit. a i d oraz ppkt 2 i 4 do rozporządzenia nr 853/2004
5.11	Art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002 w związku z załącznikiem III sekcja X rozdział 1 pkt 1 do rozporządzenia nr 853/2004		Rolnik produkujący jaja jest obowiązany, do czasu ich sprzedaży, przechowywać je tak, aby były:

			1) czyste, suche, wolne od obcych zapachów; 2) skutecznie zabezpieczone przed wstrząsami i bezpośrednim działaniem promieni słonecznych
5.12	Art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002 w związku z art. 5 ust. 1 oraz załącznikiem I część A pkt I ppkt 4 lit. e i g do rozporządzenia (WE) nr 183/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 stycznia 2005 r. ustanawiającego wymagania dotyczące higieny pasz (Dz. Urz. UE L 35 z 08.02.2005, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 183/2005”		Rolnik będący podmiotem działającym na rynku pasz jest obowiązany do: 1) przechowywania i przewożenia odpadów oraz substancji niebezpiecznych oddzielnie i bezpiecznie, w sposób zapobiegający niebezpieczeństwu zanieczyszczenia pasz; 2) uwzględniania wyników stosownych analiz próbek produktów pierwotnych lub innych próbek istotnych dla bezpieczeństwa pasz
5.13	Art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002 w związku z art. 5 ust. 5 oraz załącznikiem III pkt 1 i 2 do rozporządzenia nr 183/2005		Rolnik jest obowiązany do przechowywania oraz dystrybuowania w gospodarstwie pasz zgodnie z wymaganiami, o których mowa w załączniku III pkt 1 i 2 do rozporządzenia nr 183/2005
5.14	Art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002 w związku z art. 5 ust. 6 rozporządzenia nr 183/2005		Rolnik może zaopatrywać się i stosować pasze pochodzące wyłącznie z zakładów zarejestrowanych lub zatwierdzonych zgodnie z rozporządzeniem nr 183/2005

5.15	Art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002 w związku z art. 5 ust. 1 oraz załącznikiem I część A sekcja II pkt 2 lit. a, b i e do rozporządzenia nr 183/2005		Rolnik będący podmiotem działającym na rynku pasz jest obowiązany do prowadzenia w gospodarstwie dokumentacji dotyczącej: 1) każdego przypadku zastosowania środków ochrony roślin oraz produktów biobójczych; 2) stosowania nasion zmodyfikowanych genetycznie; 3) źródła i ilości paszy w każdej partii przyjmowanej, a także przeznaczenia i ilości paszy w każdej partii wydawanej
5.16	Art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002 w związku z art. 14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 470/2009 z dnia 6 maja 2009 r. ustanawiającego wspólnotowe procedury określania maksymalnych limitów pozostałości substancji farmakologicznie czynnych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 2377/90 oraz zmieniającego dyrektywę 2001/82/WE		Rolnik jest obowiązany do przestrzegania: 1) w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego maksymalnych lub tymczasowych maksymalnych limitów pozostałości substancji farmakologicznie czynnych stosowanych w weterynaryjnych produktach leczniczych, określonych w tabeli 1 w załączniku do rozporządzenia nr 37/2010; 2) zakazu stosowania substancji określonych w tabeli 2 w załączniku do rozporządzenia nr 37/2010

	Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 152 z 16.06.2009, str. 11) oraz rozporządzeniem Komisji (UE) nr 37/2010 z dnia 22 grudnia 2009 r. w sprawie substancji farmakologicznie czynnych i ich klasyfikacji w odniesieniu do maksymalnych limitów pozostałości w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. UE L 15 z 20.01.2010, str. 1, z późn. zm.), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 37/2010”		
5.17	Art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002 w związku z art. 18 rozporządzenia (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w żywności i paszy pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni, zmieniającego		Rolnikowi nie wolno: 1) wprowadzać do obrotu jako żywność lub pasza, 2) podawać zwierzętom – produktów objętych załącznikiem I do rozporządzenia nr 396/2005, jeżeli produkty te zawierają pozostałości pestycydów przekraczające największe dopuszczalne

	dyrektywę Rady 91/414/EWG (Dz. Urz. UE L 70 z 16.03.2005, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 396/2005”		poziomy, o których mowa w załącznikach II i III do rozporządzenia nr 396/2005, albo wartości, o których mowa w art. 18 ust. 1 lit. b rozporządzenia nr 396/2005
5.18	Art. 18 rozporządzenia nr 178/2002		Rolnik jest obowiązany do zapewnienia identyfikowalności zwierząt hodowlanych, żywności, pasz oraz substancji przeznaczonych do dodania do pasz: 1) dostarczonych rolnikowi, 2) które rolnik wprowadza na rynek – w tym w szczególności poprzez posiadanie odpowiedniej dokumentacji
5.19	Art. 19 rozporządzenia nr 178/2002		W przypadku gdy rolnik uzna, że żywność przez niego wyprodukowana jest niezgodna z wymogami w zakresie bezpieczeństwa żywności, lub gdy podejrzewa, że nie spełnia ona tych wymogów, jest obowiązany do: 1) natychmiastowego rozpoczęcia postępowania w celu wycofania z rynku tej żywności;

			2) powiadomienia o tym fakcie właściwych władz (organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej, Wojskowej Inspekcji Sanitarnej, Inspekcji Weterynaryjnej, Wojskowej Inspekcji Weterynaryjnej oraz innych organów w zakresie ich kompetencji); 3) współpracy z właściwą władzą; 4) w przypadku gdy produkt mógł dotrzeć do konsumentów – poinformowania ich o przyczynach wycofania żywności i w razie konieczności – odbioru od konsumentów produktów już im dostarczonych, jeżeli inne środki nie były wystarczające do zapewnienia wysokiego poziomu ochrony zdrowia
5.20	Art. 20 rozporządzenia nr 178/2002		W przypadku gdy rolnik uzna, że pasza przez niego wyprodukowana jest niezgodna z wymogami w zakresie bezpieczeństwa pasz, lub gdy podejrzewa, że nie spełnia ona tych wymogów, jest obowiązany do: 1) natychmiastowego rozpoczęcia postępowania w celu wycofania z rynku tej paszy;

			2) powiadomienia o tym fakcie właściwych władz (organów Inspekcji Weterynaryjnej); 3) poinformowania nabywcy paszy o przyczynach jej wycofania i w razie konieczności – odbioru od niego produktów już dostarczonych, jeżeli inne środki nie są wystarczające do zapewnienia wysokiego poziomu ochrony zdrowia; 4) współpracy z właściwą władzą
SMR 6			
Poniższe wymogi obowiązują rolników na terenie całego kraju			
6.1	Art. 3 lit. a, art. 4 pkt 2 oraz art. 5 dyrektywy Rady 96/22/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. dotyczącej zakazu stosowania w gospodarstwach hodowlanych niektórych związków o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i β -agonistycznym i uchylającej dyrektywy 81/602/EWG, 88/146/EWG oraz 88/299/EWG (Dz. Urz.	Art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2020 r. poz. 1421, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o ochronie zdrowia zwierząt”	Nie wolno podawać zwierzętom gospodarskim, zwierzętom dzikim utrzymywanym przez człowieka jak zwierzęta gospodarskie oraz zwierzętom akwakultury substancji, o których mowa w art. 64 ust. 1 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt, z uwzględnieniem odstępstw, o których mowa w art. 65 ust. 1 pkt 2 i art. 68 ust. 1 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt

	WE L 125 z 23.05.1996, str. 3, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 19, str. 64), zwanej dalej „dyrektywą Rady 96/22/WE”		
6.2	Art. 3 lit. b dyrektywy Rady 96/22/WE	Art. 64 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt	Zabrania się utrzymywania w gospodarstwie zwierząt akwakultury, w których organizmie znajdują się lub u których wykryto substancje, o których mowa w art. 64 ust. 1 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt, z wyłączeniem przypadków, gdy stwierdzono, że substancje te podawano zgodnie z art. 65 i 67 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt
6.3	Art. 3 lit. b i art. 7 ust. 1 dyrektywy Rady 96/22/WE	Art. 64 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt	Zabrania się umieszczania na rynku lub uboju zwierząt gospodarskich lub zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka jak zwierzęta gospodarskie, w których organizmach znajdują się lub u których wykryto substancje, o których mowa w art. 64 ust. 1 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt, z wyłączeniem przypadków, gdy stwierdzono, że substancje

			te podawano zgodnie z art. 65 i 67, oraz w przypadku przewidzianym w art. 71 ust. 2 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt
6.4	Art. 3 lit. d i e dyrektywy Rady 96/22/WE	Art. 64 ust. 4 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt	Zabrania się umieszczania na rynku i przetwarzania mięsa zwierząt gospodarskich, zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka jak zwierzęta gospodarskie i zwierząt akwakultury, w których organizmach znajdują się lub u których wykryto substancje, o których mowa w art. 64 ust. 1 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt, z wyłączeniem przypadków, gdy stwierdzono, że substancje te podawano zgodnie z art. 65 i 67 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt
6.5	Art. 4 pkt 1 dyrektywy Rady 96/22/WE	Art. 53 ust. 1 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt, art. 69 ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 2301), zwanej dalej „Prawem farmaceutycznym”	Rolnik musi przechowywać dokumentację leczenia zwierząt przez 5 lat od daty dokonania w niej ostatniego wpisu

6.6	Art. 4 pkt 2 dyrektywy Rady 96/22/WE	Art. 66 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt	Zabrania się posiadania i przechowywania w gospodarstwie produktów leczniczych weterynaryjnych zawierających: 1) substancje o działaniu beta-agonistycznym, które mogą być stosowane w celu przyspieszenia porodu; 2) oestradiol 17 β lub jego pochodne estropodobne
6.7	Art. 4 pkt 2 dyrektywy Rady 96/22/WE	Art. 67 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt	Zabrania się podawania w postaci zastrzyków substancji, o których mowa w art. 65 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy o ochronie zdrowia zwierząt, zwierzętom hodowlanym włącznie ze zwierzętami reprodukcyjnymi, które nie będą dalej wykorzystywane do celów rozłódowych
6.8	Art. 5 dyrektywy Rady 96/22/WE	Art. 68 ust. 2 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt	Ryby mogą być poddawane, w pierwszych 3 miesiącach życia, zabiegom mającym na celu zmianę płci, przy zastosowaniu leczniczych produktów weterynaryjnych o działaniu androgennym, których umieszczanie na rynku jest dopuszczone na podstawie przepisów Prawa farmaceutycznego

6.9	Art. 5 dyrektywy Rady 96/22/WE	Art. 68 ust. 3 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt	Zabrania się wykonywania czynności zootechnicznych na zwierzętach przeznaczonych do chowu lub hodowli, włącznie ze zwierzętami reprodukcyjnymi, które nie będą dalej wykorzystywane do celów rozplodowych
6.10	Art. 7 ust. 2 dyrektywy Rady 96/22/WE	Art. 71 ust. 3 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt	Zabrania się umieszczania na rynku mięsa lub innych produktów pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu przepisów o wymaganiach weterynaryjnych dla produktów pochodzenia zwierzęcego, pochodzących ze zwierząt lub od zwierząt, którym były podawane substancje o działaniu estrogenym, androgennym lub gestagennym, jeżeli przed dokonaniem uboju zwierzęcia nie był przestrzegany okres karencji wymagany dla wydalenia z jego organizmu produktów leczniczych weterynaryjnych

SMR 7			
Poniższe wymogi obowiązują rolników na terenie całego kraju			
7.1	Art. 55 zdanie pierwsze i drugie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczącego wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylającego dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz. Urz. UE L 309 z 24.11.2009, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1107/2009”		Przestrzega się wymagań związanych z właściwym stosowaniem środków ochrony roślin, które obejmuje stosowanie zasad dobrej praktyki ochrony roślin i spełnianie warunków ustanowionych zgodnie z art. 31 rozporządzenia nr 1107/2009 i podanych na etykietach
SMR 8			
Poniższe wymogi dotyczą rolników na terenie całego kraju			
8.1	Art. 5 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/128/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania na rzecz zrównoważonego stosowania pestycydów (Dz. Urz. UE L 309 z 24.11.2009, str. 71, z późn. zm.), zwanej dalej „dyrektywą 2009/128/WE”	Art. 41 i art. 64 ust. 4, 5, 7 i 8 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin (Dz. U. z 2023 r. poz. 340, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o środkach ochrony roślin”	Rolnik, który wykonuje zabieg z zastosowaniem środków ochrony roślin przeznaczonych dla użytkowników profesjonalnych: 1) powinien posiadać zaświadczenie o ukończeniu szkolenia w zakresie stosowania środków ochrony roślin w Rzeczypospolitej Polskiej lub

			2) powinien posiadać zaświadczenie o ukończeniu szkolenia w zakresie doradztwa dotyczącego środków ochrony roślin w Rzeczypospolitej Polskiej, lub 3) powinien posiadać zaświadczenie o ukończeniu szkolenia w zakresie integrowanej produkcji rolnej, lub 4) ukończył, nie wcześniej niż przed upływem 5 lat, przed zastosowaniem tych środków, szkolenie wymagane od użytkowników profesjonalnych w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w państwie będącym stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, na podstawie przepisów obowiązujących w tym państwie, potwierdzone dokumentem o ukończeniu tego szkolenia, lub przedstawił inny dokument wydany na podstawie przepisów obowiązujących w tym państwie, potwierdzający uzyskanie uprawnień do wykonywania zabiegów z zastosowaniem środków ochrony roślin przeznaczonych dla użytkowników profesjonalnych, lub
--	--	--	--

			5) powinien posiadać uprawnienia uzyskane na podstawie art. 64 ust. 4, 5, 7 i 8 ustawy o środkach ochrony roślin
8.2	Art. 8 ust. 1–5 dyrektywy 2009/128/WE	Art. 48 ust. 1 i 2 ustawy o środkach ochrony roślin	Nie wolno wykonywać zabiegu z zastosowaniem środków ochrony roślin przy użyciu sprzętu, który: 1) użyty zgodnie z przeznaczeniem stwarza zagrożenie dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz dla środowiska; 2) nie jest sprawny technicznie i skalibrowany, tak aby zapewnić prawidłowe stosowanie środków ochrony roślin; 3) nie został poddany wymagany okresowym badaniom w celu potwierdzenia sprawności technicznej
8.3	Art. 8 ust. 1–5 dyrektywy 2009/128/WE	Art. 48 ust. 3 ustawy o środkach ochrony roślin	Rolnik jest zobowiązany do przechowywania dowodów nabycia sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin do czasu przeprowadzenia pierwszego badania potwierdzającego jego sprawność techniczną

Poniższy wymóg obowiązuje rolników, których gospodarstwo rolne lub jego część są położone na terenie parku narodowego lub rezerwatu przyrody, którego obszar pokrywa się z obszarem Natura 2000. W przypadku gdy na terenie parku narodowego lub rezerwatu przyrody jest położona część gospodarstwa rolnego, wymóg obowiązuje w stosunku do tej części			
8.4	Art. 12 lit. b dyrektywy 2009/128/WE w odniesieniu do ograniczeń w zakresie stosowania pestycydów w obszarach chronionych określonych na podstawie prawodawstwa Natura 2000	Art. 15 ust. 1 pkt 12 ustawy o ochronie przyrody	Nie wolno stosować chemicznych i biologicznych środków ochrony roślin na terenie parków narodowych i rezerwatów przyrody z wyłączeniem obszarów objętych ochroną krajobrazową w trakcie ich gospodarczego wykorzystania, o których mowa w art. 15 ust. 2 pkt 5 ustawy o ochronie przyrody
Poniższy wymóg obowiązuje rolników, których gospodarstwo rolne lub jego część są położone na obszarze Natura 2000. W przypadku gdy na obszarze Natura 2000 jest położona część gospodarstwa rolnego, wymóg obowiązuje w stosunku do tej części			
8.5	Art. 12 lit. b dyrektywy 2009/128/WE w odniesieniu do ograniczeń w zakresie stosowania pestycydów na obszarach chronionych określonych na podstawie prawodawstwa Natura 2000	Art. 28 ust. 5 oraz art. 29 ust. 3 ustawy o ochronie przyrody	Przestrzega się wymagań obligatoryjnych wynikających z planów zadań ochronnych sporządzonych na podstawie art. 28 ust. 5 ustawy o ochronie przyrody albo planów ochrony sporządzonych na podstawie art. 29 ust. 3 ustawy o ochronie przyrody w zakresie dotyczącym stosowania środków ochrony roślin

Poniższy wymóg obowiązuje rolników, których gospodarstwo rolne lub jego część są położone na obszarze dorzecza objętego planem gospodarowania wodami. W przypadku gdy na obszarze dorzecza jest położona część gospodarstwa rolnego, wymóg obowiązuje w stosunku do tej części			
8.6	Art. 12 lit. b dyrektywy 2009/128/WE w odniesieniu do ograniczeń w zakresie stosowania pestycydów na obszarach chronionych określonych na podstawie Ramowej Dyrektywy Wodnej	Art. 16 pkt 32 oraz art. 317 ust. 1 pkt 5, oraz art. 317 ust. 4, oraz art. 318 ust. 1 pkt 3 ustawy Prawo wodne oraz rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 16 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 29 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Łaby Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 1 grudnia 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Świeżej Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 10 listopada 2022 r. w sprawie Planu	Przestrzega się wymagań dotyczących stosowania środków ochrony roślin, które zostały wskazane do realizacji na obszarach chronionych: 1) jednolitych części wód powierzchniowych przeznaczonych do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi, na których ustanowiono strefy ochronne ujęć wody lub obszary ochronne zbiorników wód śródlądowych, o których mowa w art. 120 ustawy Prawo wodne, 2) obszarów przeznaczonych do ochrony siedlisk lub gatunków, o których mowa w przepisach ustawy o ochronie przyrody, dla których utrzymanie lub poprawa stanu wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie – wskazanych w planach gospodarowania wodami

	gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Banówki Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 2 grudnia 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Niemna Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 29 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Dunaju Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 18 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Dniestru Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 4 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły	
--	--	--

		Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 29 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Pregocy	
Poniższe wymogi dotyczą rolników na terenie całego kraju			
8.7	Art. 13 ust. 1–3 dyrektywy 2009/128/WE	Art. 35 ust. 4 ustawy o środkach ochrony roślin w zakresie przechowywania środków ochrony roślin oraz § 2 i § 6 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 22 maja 2013 r. w sprawie sposobu postępowania przy stosowaniu i przechowywaniu środków ochrony roślin (Dz. U. poz. 625)	Rolnik jest obowiązany do przechowywania środków ochrony roślin zgodnie z etykietą oraz w taki sposób, aby nie stwarzać zagrożenia dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz dla środowiska, oraz zgodnie z wymogami, o których mowa w § 2 i § 6 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 22 maja 2013 r. w sprawie sposobu postępowania przy stosowaniu i przechowywaniu środków ochrony roślin
8.8	Art. 13 ust. 1–3 dyrektywy 2009/128/WE	Art. 35 ust. 4 ustawy o środkach ochrony roślin w zakresie unieszkodliwiania środków ochrony roślin	Rolnik jest obowiązany do unieszkodliwiania środków ochrony roślin zgodnie z etykietą oraz w taki sposób, aby nie stwarzać zagrożenia dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz dla środowiska

8.9	Art. 13 ust. 1–3 dyrektywy 2009/128/WE	Art. 35 ust. 5 ustawy o środkach ochrony roślin	Rolnik jest obowiązany postępować z opakowaniami jednostkowymi po środkach ochrony roślin zgodnie z etykietą oraz obowiązuje go zakaz ponownego użycia opakowania, z wyłączeniem posiadacza zezwolenia oraz pod warunkiem, że opakowanie zostało specjalnie zaprojektowane w celu ponownego użycia przez posiadacza zezwolenia. Rolnik jest obowiązany postępować z opakowaniami po środkach ochrony roślin zgodnie z etykietą oraz nie wolno mu ponownie ich używać
8.10	Art. 13 ust. 1–3 dyrektywy 2009/128/WE	§ 3 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 22 maja 2013 r. w sprawie sposobu postępowania przy stosowaniu i przechowywaniu środków ochrony roślin	Rolnik, aby przygotować środki ochrony roślin do zastosowania, jest obowiązany tak sporządzić ciecz użytkową, aby: 1) ograniczyć ryzyko skażenia wód powierzchniowych i podziemnych w rozumieniu ustawy Prawo wodne oraz skażenia gruntu, w tym na skutek wycieku lub przesiąkania środków ochrony roślin w głąb profilu glebowego;

			2) zachować odległość nie mniejszą niż 20 m od studni, ujęć wody oraz zbiorników i cieków wodnych
8.11	Art. 13 ust. 1–3 dyrektywy 2009/128/WE	§ 4 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 22 maja 2013 r. w sprawie sposobu postępowania przy stosowaniu i przechowywaniu środków ochrony roślin	Rolnik jest obowiązany do tego, aby z resztkami cieczy użytkowej po zabiegu z zastosowaniem środków ochrony roślin postąpić w taki sposób, aby: 1) ograniczyć ryzyko skażenia wód powierzchniowych i podziemnych w rozumieniu ustawy Prawo wodne oraz gruntu; 2) resztki cieczy użytkowej po zabiegu z zastosowaniem środków ochrony roślin: a) zużyć po uprzednim rozcieńczeniu na powierzchni, na której przeprowadzono zabieg, w miejscu, w którym zastosowano środek ochrony roślin w mniejszej ilości, jeżeli jest to możliwe, lub b) unieszkodliwić z wykorzystaniem rozwiązań technicznych zapewniających biologiczną degradację substancji czynnych środków ochrony roślin, lub

			c) unieszkodliwić w sposób inny niż unieszkodliwienie z wykorzystaniem rozwiązań technicznych zapewniających biologiczną degradację substancji czynnych środków ochrony roślin, jeżeli jest on zgodny z przepisami o odpadach
8.12	Art. 13 ust. 1–3 dyrektywy 2009/128/WE	§ 5 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 22 maja 2013 r. w sprawie sposobu postępowania przy stosowaniu i przechowywaniu środków ochrony roślin	Podczas przeprowadzania czyszczenia sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin rolnik jest obowiązany: 1) ograniczyć ryzyko skażenia wód powierzchniowych i podziemnych w rozumieniu ustawy Prawo wodne oraz skażenia gruntu, w tym na skutek wycieku lub przesiąkania środków ochrony roślin w głąb profilu glebowego; 2) zachować odległość nie mniejszą niż 30 m od studni, ujęć wody oraz zbiorników i cieków wodnych, chyba że czyszczenie odbywa się w myjni urządzeń ochrony roślin w rozumieniu przepisów w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle rolnicze i ich usytuowanie

SMR 9			
Poniższe wymogi dotyczą rolników na terenie całego kraju			
9.1	Art. 3 dyrektywy Rady 2008/119/WE z dnia 18 grudnia 2008 r. ustanawiającej minimalne normy ochrony cieląt (Dz. Urz. UE L 10 z 15.01.2009, str. 7), zwanej dalej „dyrektywą Rady 2008/119/WE”	Art. 12 ust. 4a pkt 1 i ust. 4b ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2022 r. poz. 572, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o ochronie zwierząt”, oraz § 14 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 lutego 2010 r. w sprawie wymagań i sposobu postępowania przy utrzymywaniu gatunków zwierząt gospodarskich, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej (Dz. U. poz. 344, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem z dnia 15 lutego 2010 r.”	Rolnikowi zabrania się utrzymywania cieląt powyżej 8 tygodnia życia w pojedynczych boksach, z wyjątkiem cieląt trzymanych z ich matkami w okresie ssania oraz przypadków, o których mowa w art. 12 ust. 4b ustawy o ochronie zwierząt i § 14 ust. 1 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.
9.2	Art. 3 dyrektywy Rady 2008/119/WE	§ 15 ust. 2 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany zapewnić, aby kojce, w których cielęta są utrzymywane pojedynczo, spełniały warunki, o których mowa w § 15 ust. 2 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.

9.3	Art. 3 i 4 w związku z załącznikiem I pkt 10 do dyrektywy Rady 2008/119/WE	§ 15 ust. 3 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany zapewnić, aby kojce, w których cielęta są utrzymywane grupowo, spełniały warunki, o których mowa w § 15 ust. 3 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.
9.4	Art. 4 w związku z załącznikiem I pkt 1 do dyrektywy Rady 2008/119/WE	§ 7 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany zapewnić, aby pomieszczenia, w których są utrzymywane cielęta, wyposażenie tych pomieszczeń oraz sprzęt używany przy utrzymywaniu tych zwierząt były wykonane z materiałów nieszkodliwych dla zdrowia zwierząt oraz nadających się do czyszczenia i odkażania
9.5	Art. 4 w związku z załącznikiem I pkt 2 do dyrektywy Rady 2008/119/WE	§ 9 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany zapewnić, aby instalacja elektryczna w pomieszczeniach, w których są utrzymywane cielęta, była wykonana w sposób określony w przepisach Prawa budowlanego
9.6	Art. 4 w związku z załącznikiem I pkt 3 do dyrektywy Rady 2008/119/WE	§ 8 ust. 1 i § 18 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany zapewnić, aby w pomieszczeniach, w których są utrzymywane cielęta, obieg powietrza, stopień zapylenia, temperatura, względna wilgotność

			powietrza i stężenie gazów były utrzymywane na poziomie nieszkodliwym dla zwierząt. W pomieszczeniach, w których utrzymuje się cielęta: 1) stężenie: a) dwutlenku węgla (CO₂) nie powinno przekraczać 3000 ppm, b) siarkowodoru (H₂S) nie powinno przekraczać 5 ppm; 2) koncentracja amoniaku (NH₃) nie powinna przekraczać 20 ppm
9.7	Art. 4 w związku z załącznikiem I pkt 4 do dyrektywy Rady 2008/119/WE	§ 7 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany zapewnić, aby w pomieszczeniach, w których są utrzymywane cielęta, wyposażenie tych pomieszczeń oraz sprzęt używany przy utrzymywaniu tych zwierząt były sprawdzane co najmniej raz dziennie, a wykryte usterki niezwłocznie usuwane

9.8	Art. 4 w związku z załącznikiem I pkt 4 do dyrektywy Rady 2008/119/WE	§ 8 ust. 2 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik, który wyposaża pomieszczenia, w których są utrzymywane cielęta, w mechaniczny lub automatyczny system wentylacji, zapewnia, że system ten łączy się z: 1) systemem alarmowym sygnalizującym awarię systemu wentylacyjnego; 2) systemem wentylacji awaryjnej oraz że system alarmowy jest testowany regularnie
9.9	Art. 4 w związku z załącznikiem I pkt 5 do dyrektywy Rady 2008/119/WE	§ 5 ust. 1 i 2 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany zapewnić, aby cielęta miały zapewniony dostęp do światła naturalnego lub aby pomieszczenia, w których są utrzymywane cielęta, były oświetlone przystosowanym dla nich światłem sztucznym (co najmniej między godziną 9.00 a 17.00)
9.10	Art. 4 w związku z załącznikiem I pkt 5 do dyrektywy Rady 2008/119/WE	§ 6 ust. 4 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany zapewnić, w celu umożliwienia kontroli pomieszczeń, w których są utrzymywane cielęta, oraz dogłębienia umieszczonych w nich cieląt o każdej porze, aby pomieszczenia te były wyposażone w stałe lub przenośne oświetlenie sztuczne

9.11	Art. 4 w związku z załącznikiem I pkt 6 do dyrektywy Rady 2008/119/WE	§ 6 ust. 1 i § 15 ust. 5 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany doglądać cieląt: 1) utrzymywanych w systemie otwartym co najmniej raz dziennie; 2) utrzymywanych w pomieszczeniach co najmniej dwa razy dziennie
9.12	Art. 4 w związku z załącznikiem I pkt 6 do dyrektywy Rady 2008/119/WE	§ 14 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany otoczyć opieką chore lub ranne cielęta. Kiedy opieka rolnika nie przynosi rezultatów, musi on jak najszybciej uzyskać poradę weterynaryjną dla każdego z cieląt, a w razie potrzeby odizolować chore lub ranne cielęta. W przypadku gdy wymaga tego stan zdrowia zwierzęcia, zwierzę to utrzymuje się na ściółce
9.13	Art. 4 w związku z załącznikiem I pkt 7 do dyrektywy Rady 2008/119/WE	§ 4 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany utrzymywać cielęta w warunkach zapewniających im swobodę ruchu, a w szczególności możliwość kładzenia się, wstawania oraz leżenia
9.14	Art. 4 w związku z załącznikiem I pkt 8 do dyrektywy Rady 2008/119/WE	Art. 12 ust. 4a pkt 2 ustawy o ochronie zwierząt	Rolnikowi nie wolno utrzymywać cieląt na uwięzi, z wyjątkiem cieląt utrzymywanych grupowo w porze karmienia nie dłużej niż jedną godzinę

9.15	Art. 4 w związku z załącznikiem I pkt 8 do dyrektywy Rady 2008/119/WE	Art. 6 ust. 2 pkt 7 ustawy o ochronie zwierząt	Rolnik jest obowiązany, w przypadku grupowego utrzymywania cieląt na uwięzi podczas karmienia, do stosowania upręży, pęt, stelaży, więzów lub innych urządzeń, które nie zmuszają zwierzęcia do przebywania w nienaturalnej pozycji i nie powodują zbędnego bólu, uszkodzenia ciała albo śmierci. W przypadku stosowania uwięzi muszą być one regularnie sprawdzane i w razie konieczności poprawiane, tak aby przez cały czas były wygodnie dopasowane
9.16	Art. 4 w związku z załącznikiem I pkt 9 do dyrektywy Rady 2008/119/WE	§ 7 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany zapewnić, aby pomieszczenia, w których są utrzymywane cielęta, wyposażenie tych pomieszczeń oraz sprzęt używany przy utrzymywaniu tych zwierząt były czyszczone i odkażane
9.17	Art. 4 w związku z załącznikiem I pkt 9 do dyrektywy Rady 2008/119/WE	§ 7 ust. 2 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany zapewnić, aby: 1) odchody cieląt oraz niezjedzone resztki paszy były usuwane z pomieszczeń, w których utrzymuje się te zwierzęta, tak często, aby

			uniknąć wydzielania się nieprzyjemnych woni; 2) pomieszczenia, w których są utrzymywane cielęta, były zabezpieczone przed muchami i gryzoniami
9.18	Art. 4 w związku z załącznikiem I pkt 10 do dyrektywy Rady 2008/119/WE	§ 7 ust. 5 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany zapewnić, aby podłoga w pomieszczeniach, w których są utrzymywane cielęta, była twarda, równa i stabilna, a jej powierzchnia gładka i nieśliska
9.19	Art. 4 w związku z załącznikiem I pkt 10 do dyrektywy Rady 2008/119/WE	§ 15 ust. 7 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany zapewnić, aby miejsce do leżenia dla cieląt było wygodne, czyste i odwodnione
9.20	Art. 4 w związku z załącznikiem I pkt 10 do dyrektywy Rady 2008/119/WE	§ 15 ust. 6 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany, w przypadku utrzymywania cieląt w pomieszczeniach, utrzymywać na ściółce cielęta do ukończenia 2. tygodnia życia
9.21	Art. 4 w związku z załącznikiem I pkt 11 do dyrektywy Rady 2008/119/WE	§ 11 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany karmić cielęta paszą dostosowaną do ich gatunku, wieku, masy ciała i stanu fizjologicznego

9.22	Art. 4 w związku z załącznikiem I pkt 11 do dyrektywy Rady 2008/119/WE	§ 12 ust. 3 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany stosować w żywieniu cieląt paszę zawierającą taką ilość żelaza, która zapewnia w ich krwi poziom hemoglobiny wynoszący co najmniej 4,5 milimol/litr
9.23	Art. 4 w związku z załącznikiem I pkt 11 do dyrektywy Rady 2008/119/WE	§ 12 ust. 4 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany stosować w żywieniu cieląt powyżej 2. tygodnia życia paszę zawierającą pasze włókniste, przy czym dawkę tej paszy dla cieląt od 8. do 20. tygodnia życia zwiększa się od 50 do 250 g dziennie
9.24	Art. 4 w związku z załącznikiem I pkt 11 do dyrektywy Rady 2008/119/WE	§ 17 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnikowi nie wolno zakładać cielętom kagańców
9.25	Art. 4 w związku z załącznikiem I pkt 12 do dyrektywy Rady 2008/119/WE	§ 12 ust. 1 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany karmić cielęta co najmniej dwa razy dziennie
9.26	Art. 4 w związku z załącznikiem I pkt 12 do dyrektywy Rady 2008/119/WE	§ 12 ust. 2 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany, w przypadku utrzymywania cieląt grupowo, gdy nie żywi się ich do woli lub z elektronicznych stacji odpasowych, zapewnić każdemu cielęciu dostęp do paszy w tym samym czasie

9.27	Art. 4 w związku z załącznikiem I pkt 13 do dyrektywy Rady 2008/119/WE	§ 10 ust. 1 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany zapewnić cielętom powyżej 2. tygodnia życia dostęp do wystarczającej ilości świeżej wody lub zapewnić możliwość zaspokajania pragnienia poprzez picie innych płynów. Jednakże w przypadku upałów oraz cieląt chorych rolnik jest obowiązany zapewnić stały dostęp do świeżej wody
9.28	Art. 4 w związku z załącznikiem I pkt 14 do dyrektywy Rady 2008/119/WE	§ 7 ust. 3 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany umieścić wyposażenie i sprzęt przeznaczone do karmienia i pojenia cieląt w taki sposób, aby zminimalizować możliwość zanieczyszczenia paszy lub wody
9.29	Art. 4 w związku z załącznikiem I pkt 15 do dyrektywy Rady 2008/119/WE	§ 16 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany zapewnić, aby cielęta otrzymywały pokarm matki niezwłocznie po urodzeniu, nie później jednak niż przed upływem 6 godzin od urodzenia

SMR 10			
Poniższe wymogi dotyczą rolników na terenie całego kraju			
10.1	Art. 3 ust. 1 i 2 lit. a oraz art. 4 w związku z załącznikiem I rozdział II część A do dyrektywy Rady 2008/120/WE z dnia 18 grudnia 2008 r. ustanawiającej minimalne normy ochrony świń (Dz. Urz. UE L 47 z 18.02.2009, str. 5), zwanej dalej „dyrektywą Rady 2008/120/WE”	§ 24 ust. 3 i 4 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany, w przypadku grupowego utrzymywania knurów warchlaków, tuczników, knurków, loszek hodowlanych, loch i loszek po pokryciu, do zapewnienia im odpowiedniej powierzchni kojca, zgodnie z wymaganiami określonymi w § 24 ust. 3 i 4 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.
10.2	Art. 3 ust. 2 lit. b dyrektywy Rady 2008/120/WE	§ 25 pkt 1 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany zapewnić, w przypadku grupowego utrzymywania świń na betonowej podłodze szczelinowej, aby szerokość otworów i beleczek w podłodze spełniała warunki, o których mowa w § 25 pkt 1 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.
10.3	Art. 3 ust. 3 dyrektywy Rady 2008/120/WE	§ 19 ust. 2 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnikowi nie wolno utrzymywać loch i loszek na uwięzi

10.4	Art. 3 ust. 4 dyrektywy Rady 2008/120/WE	§ 19 ust. 5 i 6 oraz § 24 ust. 5 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany, w stadach powyżej 9 sztuk loch, utrzymywać grupowo lochy i loszki od 4. tygodnia po pokryciu do tygodnia przed przewidywanym terminem proszenia, przy czym długość każdego z boków kojca powinna spełniać warunki, o których mowa w § 24 ust. 5 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.
10.5	Art. 3 ust. 5 i art. 4 w związku z załącznikiem I rozdział I pkt 4 do dyrektywy Rady 2008/120/WE	§ 21 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany zapewnić świniom stały dostęp do materiałów i przedmiotów absorbujących ich uwagę, w szczególności słomy, siana, drewna i trocin, o jakości niewywierającej szkodliwego wpływu na ich zdrowie
10.6	Art. 3 ust. 6 i art. 4 w związku z załącznikiem I rozdział I pkt 6 do dyrektywy Rady 2008/120/WE	§ 13 ust. 3 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany karmić świnię co najmniej raz dziennie, a jeżeli utrzymuje świnię grupowo – zapewniać im dostęp do paszy w tym samym czasie
10.7	Art. 3 ust. 7 dyrektywy Rady 2008/120/WE	§ 13 ust. 4 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany zapewnić lochom w okresie między odsadzeniem prosiąt a okresem okołoporodowym i loszkom

			wystarczającą ilość pokarmu wysokoenergetycznego oraz pokarmu objętościowego lub wysokowłóknistego
10.8	Art. 3 ust. 8 i art. 4 w związku z załącznikiem I rozdział II część D pkt 3 do dyrektywy Rady 2008/120/WE	§ 19 ust. 4 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany do czasowego oddzielenia od grupy i utrzymywania pojedynczo świń chorych, zranionych, wykazujących agresję lub atakowanych przez inne zwierzęta
10.9	Art. 3 ust. 8 i art. 4 w związku z załącznikiem I rozdział II część A do dyrektywy Rady 2008/120/WE	§ 4 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany utrzymywać świnię w warunkach zapewniających im swobodę ruchu, a w szczególności możliwość kładzenia się, wstawania oraz leżenia
10.10	Art. 4 w związku z załącznikiem I rozdział I pkt 1 do dyrektywy Rady 2008/120/WE	§ 26 pkt 1 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik nie powinien, w pomieszczeniach, w których utrzymuje się świnię, narażać tych zwierząt na hałas stały lub wywoływany nagle, a natężenie tego hałasu nie powinno przekraczać 85 dB
10.11	Art. 4 w związku z załącznikiem I rozdział I pkt 2 do dyrektywy Rady 2008/120/WE	§ 5 ust. 1 i 6 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany utrzymywać świnię w pomieszczeniach oświetlonych co najmniej przez 8 godzin dziennie światłem naturalnym lub sztucznym o natężeniu co najmniej 40 lux

10.12	Art. 4 w związku z załącznikiem I rozdział I pkt 3 i rozdział II część A do dyrektywy Rady 2008/120/WE	§ 4 ust. 2 i 3 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany zapewnić, aby pomieszczenia dla świń były zbudowane w sposób umożliwiający utrzymanie świń w warunkach, o których mowa w § 4 ust. 2, z zastrzeżeniem ust. 3 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.
10.13	Art. 4 w związku z załącznikiem I rozdział I pkt 5 do dyrektywy Rady 2008/120/WE	§ 7 ust. 5 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany zapewnić, aby podłoga w pomieszczeniach, w których są utrzymywane świnię, była twarda, równa i stabilna, a jej powierzchnia była gładka i nieśliska
10.14	Art. 4 w związku z załącznikiem I rozdział I pkt 7 do dyrektywy Rady 2008/120/WE	§ 10 ust. 1 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany zapewnić świniom powyżej 2. tygodnia życia stały dostęp do wystarczającej ilości świeżej wody
10.15	Art. 4 w związku z załącznikiem I rozdział I pkt 8 do dyrektywy Rady 2008/120/WE	§ 23 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Wszelkie zabiegi w celach innych niż lecznicze lub diagnostyczne albo w celach identyfikacji świń, zgodnie z odpowiednimi przepisami, a które w rezultacie prowadzą do uszkodzenia lub utraty wrażliwej części ciała albo zmiany układu kostnego, są zakazane, z wyjątkiem:

			1) redukcji klów u prosiąt i knurów, 2) obcinania części ogona, 3) kastracji samców, 4) kolczykowania nosa u świń utrzymywanych w systemie otwartym, zgodnie z warunkami, o których mowa w § 23 ust. 2–6 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.
10.16	Art. 4 w związku z załącznikiem I rozdział I pkt 8 do dyrektywy Rady 2008/120/WE	Art. 27 ust. 2 ustawy o ochronie zwierząt	Zabiegi lekarsko-weterynaryjne i zootechniczne lub inne zabiegi wynikające z technologii produkcji są wykonywane na zwierzętach wyłącznie przez osoby posiadające kwalifikacje określone odrębnymi przepisami, z zachowaniem koniecznej ostrożności, w sposób zapewniający ograniczenie cierpień i stresu zwierzęcia
10.17	Art. 4 w związku z załącznikiem I rozdział II część A do dyrektywy Rady 2008/120/WE	§ 24 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany zapewnić, aby powierzchnia kojca, w którym knury są utrzymywane pojedynczo, wynosiła co najmniej 6 m², a gdy krycie odbywa się w kojcu – co najmniej 10 m²

10.18	Art. 4 w związku z załącznikiem I rozdział II część B pkt 1 i część D pkt 1 i 3 do dyrektywy Rady 2008/120/WE	§ 19 ust. 3 pkt 2 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany, w przypadku utrzymywania loch, loszek, warchlaków i świń na chów grupowo, do podjęcia działań minimalizujących agresję i zapobiegających walkom zwierząt, w szczególności tych, o których mowa w § 19 ust. 4 i § 21 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.
10.19	Art. 4 w związku z załącznikiem I rozdział II część B pkt 2 do dyrektywy Rady 2008/120/WE	§ 20 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany do poddania zabiegom przeciwko zewnętrznym i wewnętrznym pasożytom prośnych loch i loszek umieszczonych w kojcach do proszenia, jeżeli jest to konieczne
10.20	Art. 4 w związku z załącznikiem I rozdział II część B pkt 3 do dyrektywy Rady 2008/120/WE	§ 20 ust. 1 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany zaopatrzyć kojec, w którym utrzymuje się lochy i loszki w tygodniu poprzedzającym przewidywany termin ich proszenia, w materiał umożliwiający budowę gniazda, chyba że nie jest to możliwe ze względu na stosowany w gospodarstwie system odprowadzania gnojowicy

10.21	Art. 4 w związku z załącznikiem I rozdział II część B pkt 4 do dyrektywy Rady 2008/120/WE	§ 20 ust. 3 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany zapewnić, aby powierzchnia kojca do proszenia umożliwiała proszenie naturalne lub zapewniała osobie obsługującej dostęp do zwierzęcia
10.22	Art. 4 w związku z załącznikiem I rozdział II część B pkt 5 i część C pkt 1 do dyrektywy Rady 2008/120/WE	§ 20 ust. 5 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany zapewnić, w przypadku utrzymywania loch z prosiętami, aby: 1) kojec wyposażony był w przegrodę zapobiegającą przygnieceniu prosiąt przez lochę; 2) w kojcu była wydzielona część całej podłogi, wystarczającej, aby zwierzęta mogły odpoczywać wspólnie w tym samym czasie, trwałej albo pokrytej matą, albo wyścielanej słomą lub innym odpowiednim materiałem
10.23	Art. 4 w związku z załącznikiem I rozdział II część C pkt 2 do dyrektywy Rady 2008/120/WE	§ 20 ust. 4 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany zapewnić prosiętom swobodny dostęp do karmiącej lochy
10.24	Art. 4 w związku z załącznikiem I rozdział II część C pkt 3 do dyrektywy Rady 2008/120/WE	§ 22 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	Rolnik jest obowiązany zapewnić, aby prosięta co najmniej do 28. dnia od dnia ich urodzenia przebywały z lochą, chyba że wystąpi zagrożenie zdrowia lochy lub prosięcia.

			Jednakże prosięta mogą być odsadzane także z innej przyczyny, nie wcześniej jednak niż w 21. dniu od dnia urodzenia, jeżeli po odsadzeniu zostaną umieszczone w pomieszczeniu uprzednio oczyszczonym, odkażonym i odizolowanym od pomieszczeń, w których utrzymuje się lochy
10.25	Art. 4 w związku z załącznikiem I rozdział II część D pkt 2 do dyrektywy Rady 2008/120/WE	§ 19 ust. 3 pkt 1 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r.	W przypadku konieczności mieszania warchlaków i świń utrzymywanych na chów grupowo rolnik jest obowiązany do łączenia w grupę zwierząt o zbliżonym wieku, gdy są one jak najmłodsze, najlepiej przed upływem tygodnia po odsadzeniu
10.26	Art. 4 w związku z załącznikiem I rozdział II część D pkt 4 do dyrektywy Rady 2008/120/WE	Art. 23 Prawa farmaceutycznego w związku z § 4 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 4 czerwca 2008 r. w sprawie kategorii stosowania produktu leczniczego weterynaryjnego oraz kryteriów zaliczania produktu leczniczego weterynaryjnego do poszczególnych kategorii stosowania i dostępności (Dz. U. poz. 683)	Wszystkie produkty lecznicze wydawane z przepisu lekarza, w tym uspokajające, mogą być podawane zwierzętom, z których lub od których pozyskuje się produkty pochodzenia zwierzęcego, wyłącznie przez lekarza weterynarii

SMR 11			
Poniższe wymogi dotyczą rolników na terenie całego kraju			
11.1	Art. 4 w związku z pkt 1 załącznika do dyrektywy Rady 98/58/WE z dnia 20 lipca 1998 r. dotyczącej ochrony zwierząt gospodarskich (Dz. Urz. WE L 221 z 08.08.1998, str. 23, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 23, str. 316), zwanej dalej „dyrektywą Rady 98/58/WE”	Art. 12 ust. 1 i art. 12a ust. 1 ustawy o ochronie zwierząt	Zwierzęta powinny być pod opieką wystarczającej liczby personelu posiadającego odpowiednie umiejętności, wiedzę i kompetencje zawodowe
11.2	Art. 4 w związku z pkt 2 załącznika do dyrektywy Rady 98/58/WE	§ 6 ust. 1 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r. oraz § 5 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 28 czerwca 2010 r. w sprawie minimalnych warunków utrzymywania gatunków zwierząt gospodarskich innych niż te, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1966), zwanego dalej „rozporządzeniem z dnia 28 czerwca 2010 r.”	Rolnik jest obowiązany doglądać zwierząt gospodarskich co najmniej raz dziennie

11.3	Art. 4 w związku z pkt 3 załącznika do dyrektywy Rady 98/58/WE	§ 6 ust. 4 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r. oraz § 5 ust. 2 rozporządzenia z dnia 28 czerwca 2010 r.	Rolnik jest obowiązany wyposażyć pomieszczenia, w których są utrzymywane zwierzęta gospodarskie, w stałe lub przenośne oświetlenie sztuczne, w celu umożliwienia kontroli tych pomieszczeń i doglądania umieszczonych w nich zwierząt o każdej porze
11.4	Art. 4 w związku z pkt 4 załącznika do dyrektywy Rady 98/58/WE	§ 14 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r. oraz § 10 rozporządzenia z dnia 28 czerwca 2010 r.	Rolnik jest obowiązany chore lub ranne zwierzęta gospodarskie niezwłocznie otoczyć opieką, a w przypadku gdy opieka rolnika nie przynosi rezultatów, w miarę potrzeby odizolować oraz niezwłocznie zasięgnąć porady lekarza weterynarii. Jeżeli wymaga tego stan zdrowia takiego zwierzęcia, zwierzę to należy utrzymywać na ściółce
11.5	Art. 4 w związku z pkt 5 i 6 załącznika do dyrektywy Rady 98/58/WE	Art. 12 ust. 6a ustawy o ochronie zwierząt	Rolnik, który utrzymuje zwierzęta gospodarskie, jest obowiązany przechowywać przez okres 3 lat dokumentację weterynaryjną dotyczącą przebiegu leczenia, przeprowadzonych zabiegów weterynaryjnych oraz padłych zwierząt

11.6	Art. 4 w związku z pkt 7 załącznika do dyrektywy Rady 98/58/WE	§ 4 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r. oraz § 3 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia z dnia 28 czerwca 2010 r.	Rolnik jest obowiązany utrzymywać zwierzęta gospodarskie w warunkach zapewniających im swobodę ruchu, a w szczególności możliwość kładzenia się, wstawania oraz leżenia
11.7	Art. 4 w związku z pkt 8 załącznika do dyrektywy Rady 98/58/WE	§ 7 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r. oraz § 6 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia z dnia 28 czerwca 2010 r.	Rolnik jest obowiązany zapewnić, aby pomieszczenia, w których są utrzymywane zwierzęta gospodarskie, ich wyposażenie oraz sprzęt używany przy utrzymywaniu tych zwierząt były wykonane z materiałów nieszkodliwych dla zdrowia zwierząt oraz nadających się do czyszczenia i odkażania
11.8	Art. 4 w związku z pkt 9, 20 i 21 załącznika do dyrektywy Rady 98/58/WE	Art. 12 ust. 2 ustawy o ochronie zwierząt, § 4 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r. oraz § 3 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia z dnia 28 czerwca 2010 r.	Rolnik jest obowiązany zapewnić, aby zwierzęta gospodarskie były utrzymywane w warunkach nieszkodliwych dla ich zdrowia oraz niepowodujących urazów, uszkodzeń ciała lub cierpień
11.9	Art. 4 w związku z pkt 10 załącznika do dyrektywy Rady 98/58/WE	§ 8 ust. 1 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r. oraz § 7 ust. 1 rozporządzenia z dnia 28 czerwca 2010 r.	Rolnik jest obowiązany zapewnić, aby w pomieszczeniach, w których są utrzymywane zwierzęta gospodarskie, obieg powietrza, stopień zapylenia, temperatura,

			względna wilgotność powietrza i stężenie gazów były utrzymane na poziomie nieszkodliwym dla zwierząt
11.10	Art. 4 w związku z pkt 11 załącznika do dyrektywy Rady 98/58/WE	§ 5 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r. oraz § 4 rozporządzenia z dnia 28 czerwca 2010 r.	Rolnik jest obowiązany zapewnić, aby pomieszczenia, w których są utrzymywane zwierzęta gospodarskie, były oświetlone przystosowanym dla danego gatunku zwierząt światłem sztucznym, z odpowiednią przerwą od tego oświetlenia, lub aby był zapewniony dostęp światła naturalnego
11.11	Art. 4 w związku z pkt 12 załącznika do dyrektywy Rady 98/58/WE	§ 3 ust. 3 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r. oraz § 2 ust. 2 rozporządzenia z dnia 28 czerwca 2010 r.	Rolnik jest obowiązany zapewnić zwierzętom gospodarskim, utrzymywanym w systemie otwartym, możliwość ochrony przed niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi i zwierzętami drapieżnymi
11.12	Art. 4 w związku z pkt 13 załącznika do dyrektywy Rady 98/58/WE	§ 7 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r. oraz § 6 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia z dnia 28 czerwca 2010 r.	Rolnik jest obowiązany zapewnić, aby wyposażenie i sprzęt używane przy utrzymywaniu zwierząt gospodarskich były sprawdzane co najmniej raz dziennie, a wykryte usterki niezwłocznie usuwane

11.13	Art. 4 w związku z pkt 13 załącznika do dyrektywy Rady 98/58/WE	§ 8 ust. 2 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r. oraz § 7 ust. 2 rozporządzenia z dnia 28 czerwca 2010 r.	Rolnik, który wyposaża pomieszczenia, w których są utrzymywane zwierzęta gospodarskie, w mechaniczny lub automatyczny system wentylacji, zapewnia, że system ten łączy się z: 1) systemem alarmowym sygnalizującym awarię systemu wentylacyjnego; 2) systemem wentylacji awaryjnej oraz że system alarmowy jest testowany regularnie
11.14	Art. 4 w związku z pkt 14 i 18 załącznika do dyrektywy Rady 98/58/WE	§ 11 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r., § 9 rozporządzenia z dnia 28 czerwca 2010 r. oraz art. 12 ust. 2 ustawy o ochronie zwierząt	Rolnik jest obowiązany karmić zwierzęta gospodarskie paszą dostosowaną do ich gatunku, wieku, masy ciała i stanu fizjologicznego oraz w taki sposób i taką paszą, aby nie powodować urazów i uszkodzeń ciała lub innych cierpień
11.15	Art. 4 w związku z pkt 15 załącznika do dyrektywy Rady 98/58/WE	§ 12 ust. 1 i § 13 ust. 1–3 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r. oraz § 9 rozporządzenia z dnia 28 czerwca 2010 r.	Rolnik jest obowiązany zapewnić, aby zwierzęta gospodarskie miały dostęp do paszy z odpowiednią częstotliwością, o której mowa w § 12 ust. 1 i § 13 ust. 1–3 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r. oraz § 9 rozporządzenia z dnia 28 czerwca 2010 r.

11.16	Art. 4 w związku z pkt 16 załącznika do dyrektywy Rady 98/58/WE	§ 10 ust. 1 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r. oraz § 8 ust. 1 i 2 rozporządzenia z dnia 28 czerwca 2010 r.	Rolnik jest obowiązany zapewnić zwierzętom gospodarskim dostęp do odpowiedniej ilości wody lub w inny sposób zaspokoić ich zapotrzebowanie na płyny
11.17	Art. 4 w związku z pkt 17 załącznika do dyrektywy Rady 98/58/WE	§ 7 ust. 3 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2010 r. oraz § 6 ust. 3 rozporządzenia z dnia 28 czerwca 2010 r.	Wyposażenie i sprzęt przeznaczone do karmienia i pojenia zwierząt gospodarskich umieszcza się w taki sposób, aby zminimalizować możliwość zanieczyszczenia paszy lub wody oraz ułatwić tym zwierzętom bezkonfliktowy dostęp do paszy i wody
11.18	Art. 4 w związku z pkt 19 załącznika do dyrektywy Rady 98/58/WE	Art. 6 ust. 1a i ust. 2 pkt 1, 1a, 4, 7, 8, 12 i 17 ustawy o ochronie zwierząt	Rolnikowi nie wolno okaleczać zwierząt, w tym zadawać albo świadomie dopuszczać do zadawania bólu lub cierpień, o których mowa w art. 6 ust. 1a i ust. 2 pkt 1, 1a, 4, 7, 8, 12 i 17 ustawy o ochronie zwierząt

Objaśnienia:

- ¹⁾ Zgodnie z rozdziałem 1.5 ust. 6 programu działań wymogu nie stosuje się do nawożenia upraw pod osłonami (szklarnie, inspekty, namioty foliowe) oraz upraw kontenerowych, wykorzystujących technologię zamkniętego obiegu nawozów i wody.
- ²⁾ Zgodnie z rozdziałem 2 ust. 4 programu działań wymogu nie stosuje się do nawożenia upraw pod osłonami (szklarnie, inspekty, namioty foliowe) oraz upraw kontenerowych, wykorzystujących technologię zamkniętego obiegu nawozów i wody.